

Naša št.: 007-0003/2015

Datum: 20.5.2015

STATUS DOKUMENTA:
OSNUTEK/PREDLOG/DRUGO

Zadeva: **Pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav za odvajanje in čiščenje komunalnih in padavinskih odpadnih voda na območju občine Grosuplje**

1. Predlog besedila sklepov občinskega sveta:

1. Osnutek pravilnika o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav za odvajanje in čiščenje komunalnih in padavinskih odpadnih voda na območju občine Grosuplje se sprejme.

2. Osnutek pravilnika o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav za odvajanje in čiščenje komunalnih in padavinskih odpadnih voda na območju občine Grosuplje se prekategorižira v predlog pravilnika o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav za odvajanje in čiščenje komunalnih in padavinskih odpadnih voda na območju občine Grosuplje.

3. Pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav za odvajanje in čiščenje komunalnih in padavinskih odpadnih voda na območju občine Grosuplje se sprejme.

2. Predlagatelj:

Dr. Peter Verlič, župan občine Grosuplje

3. Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Henrik Premru, Urad za komunalno infrastrukturo
- Tomaž Rigler, Javno komunalno podjetje Grosuplje d.o.o.

4. Izjava, da je gradivo obravnaval pristojni odbor oz. komisija občinskega sveta:

Gradivo je bilo posredovano v obravnavo Odboru za prostor, komunalno infrastrukturo in ekologijo.

5. Predlog morebitnega skrajšanja poslovnih rokov za obravnavo:

/

6. Ocena finančnih posledic sklepov:

/

7. Kratak povzetek gradiva:

Pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav za odvajanje in čiščenje komunalnih in padavinskih odpadnih voda na območju občine Grosuplje (v nadaljevanj: pravilnik) je v skladu s 3. odstavkom 1. člena Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 52/13) akt, ki podrobneje predpisuje tehnično izvedbo in uporabo objektov in naprav za izvajanje javne službe odvajanja in čiščenja odpadnih in padavinskih voda.

Pravilnik bo na podlagi določil 46. člena Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 52/13) nadomestil trenutno veljavni Tehnični pravilnik o objektih in napravah za odvajanje in čiščenje odpadnih in

Občina dobrega življenja

padavinskih vod na območju Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 122/11), ki je zaradi sprememb predpisov na področju odvajanja in čiščenja odpadnih voda postal neustrezen.

Predlagani pravilnik obravnava vrste kanalizacijskih omrežij, način njihovega načrtovanja, tehnične smernice ter druge pogoje za načrtovanje. Opredeljuje nadzor nad delovanjem omrežja ter pogoje za njegovo vzdrževanje in obratovanje. V novem pravilniku so tako spremenjene dimenzije dovoljenih cevi in jaškov, na novo so definirana območja nepretočnih greznic ter jasneje opredeljeni zasebni hišni priključki in gostota opremljenosti poselitvenih območij s kanalizacijo.

Dr. Peter Verlič

ŽUPAN

PRILOGE:

- Osnutek Pravilnika o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav za odvajanje in čiščenje komunalnih in padavinskih odpadnih voda na območju občine Grosuplje

Na podlagi 46. člena Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 52/13) je Občinski svet Občine Grosuplje na _____. seji dne _____ sprejel

Pravilnik o tehnični izvedbi in uporabi objektov in naprav za odvajanje in čiščenje komunalnih in padavinskih odpadnih voda na območju občine Grosuplje

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(področje uporabe in obvezna uporaba drugih predpisov)

S tem pravilnikom se urejata tehnična izvedba in uporaba objektov in naprav za zbiranje, odvajanje in čiščenje komunalnih in industrijskih ter padavinskih odpadnih vod (v nadaljevanju odpadnih vod) na območju Občine Grosuplje, ki jih nalaga odlok. Pravilnik se mora upoštevati pri načrtovanju, v upravnih postopkih, pri gradnji, komunalnemu opremljanju in uporabi objektov in naprav s področja odvajanja in čiščenja odpadnih vod.

Pravilnik predstavlja tehnično izvedbeni predpis veljavnega odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Občine Grosuplje (v nadaljevanju: odlok).

Poleg določil tega pravilnika je treba obvezno upoštevati tudi:

- vse veljavne zakone, predpise, odloke in pravilnike za tovrstno dejavnost,
- slovenske (SIST, SIST EN, SIST ISO), evropske (EN) in mednarodne (ISO) standarde, ki so navedeni v posameznih poglavjih tega pravilnika,
- organizacijske predpise in navodila za delo, ki so navedeni v posameznih poglavjih tega pravilnika.

2. člen

(opredelitev kanalizacijskih omrežij po namenu uporabe)

Kanalizacijsko omrežje je sklop povezanih kanalov in jarkov ter z njimi povezanih tehničnih sklopov in naprav, namenjenih zbiranju in odvajanju odpadnih vod z določenega območja v naprave za čiščenje odpadnih voda ali v naravni odvodnik padavinskih vod oziroma ponikanje.

Po namenu uporabe se kanalizacijsko omrežje deli na javno in zasebno kanalizacijsko omrežje.

Po namenu odvajanja je lahko kanalizacijsko omrežje mešano, če se po kanalizacijskem sistemu odvajata komunalna in padavinska odpadna voda skupaj ter ločeno, če se po kanalizacijskem omrežju ločeno odvajata komunalna odpadna voda in padavinska odpadna voda.

3. člen

(sestavni deli kanalizacijskega omrežja)

Sestavni deli kanalizacijskega omrežja so:

- povezovalni kanali in jarki z tehničnimi sklopi in naprave za zbiranje in odvajanje odpadnih voda (gravitacijski, tlačni in podtlačni cevovodi, revizijski jaški, podtlačni jaški z batnimi ventili, padavinski požiralniki, lovilci peska, lovilci lahkih tekočin, lovilci maščob, lovilci olja, črpališča, razbremenilniki, združitveni objekti, zadrževalniki čistilnega vala, regulacijski objekti, podtlačne postaje, telemetrijske postaje, nadzorni centri) ter
- objekti in naprave za čiščenje komunalne in/ali padavinske odpadne vode (komunalne čistilne naprave (v nadaljnjem besedilu: KČN), in male komunalne čistilne naprave (v nadaljnjem besedilu: MKČN) z zmogljivostjo čiščenja do 50 populacijskih ekvivalentov (v nadaljnjem besedilu: PE), male komunalne čistilne naprave med 50 in 2000 PE, čistilne naprave padavinske odpadne vode.

Kanalizacijsko omrežje je praviloma v lasti občine s katero upravlja izvajalec gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja odpadnih vod na območju občine.

Zasebno oziroma interno kanalizacijsko omrežje so kanalizacijski priključek, MKČN ter nepretočne greznice za stanovanjske in nestanovanjske objekte. Kot taki so sestavni del objekta v lasti in upravljanju uporabnika.

II. TEHNIČNI NORMATIVI ZA PROJEKTIRANJE, GRADNJO IN OBNOVO

4. člen

(zavezujoča osnovna izhodišča)

Kanalizacijsko omrežje mora biti projektirano in grajeno tako, da zagotavlja optimalno odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode ob najmanjših stroških izgradnje, vzdrževanja in obratovanja. Pri načrtovanju, gradnji in obnovi kanalizacijskih omrežij se mora zagotavljati zaščito zdravja ljudi in obratujočega osebja, zaščito odvodnika in čistilne naprave pred hidravlično in okoljsko preobremenitvijo, zaščito podtalnice, zagotovitev primerne hidravlične zmogljivosti kanalizacijskega omrežja in naprav za čiščenje, zagotovitev varnih delovnih pogojev, trajnost, pravilno delovanje in vzdrževanje ter nadzorovanje, statično in dinamično nosilnost kanalizacije, vodotesnost ter omejitev pogostosti preplavitve nad predpisano vrednostjo.

5. člen

(izbira vrste omrežja)

Izbira vrste omrežja za odvod odpadnih vod po namenu uporabe je odvisen od vrste omrežja, ki na določenem območju že obstaja, od zmogljivosti in kakovosti naravnega odvodnika, vrste dotokov v omrežje, potrebe po čiščenju, topografije zemljišča, obstoječih čistilnih naprav ter od drugih lokalnih pogojev.

Po namenu uporabe je lahko kanalizacijsko omrežje ločeno ali mešano, po načinu odvajanja pa je lahko težnostno, kombinirano (tlačno - težnostno) ter podtlačno.

Pri gradnji novih kanalizacijskih omrežij se pri izbiri vrste omrežja po namenu upošteva zahteve 25. člena odloka.

6. člen

(geomehanski in hidrogeološki pogoji za gradnjo)

V fazi načrtovanja je potrebno upoštevati geomehanske in hidrogeološke značilnosti zemljine. Podatki se pridobijo z raziskavami ali z interpretacijo javno dostopnih baz podatkov. Pri tem je potrebno upoštevati karakteristične značilnosti izbranih materialov iz katerih bodo sestavljeni deli kanalizacijskega omrežja in upoštevati njihove obtežbe na zemljino, nevarnosti drsin, posedanja, tok in gladino podtalnice, obremenitvah bližnjih objektov in cest ter upoštevati trenutno rabo zemljišča.

Na podlagi izsledkov iz prejšnjega odstavka je potrebno določiti možnost gradnje z alternativnimi vrstami gradnje, uporabe posameznih vrst cevi, možnost uporabe peščene posteljske ter načine stabilizacije brežin jarkov in zasipa gradbenih jarkov.

7. člen

(projektne osnove)

Osnovo za dimenzioniranje kanalizacijskih omrežij in naprav za odvajanje in čiščenje odpadne vode predstavljata količina in kakovost odvedene vode. Pri sušnem odtoku predstavlja količina odpadne vode osnovo za dimenzioniranje kanalizacije za odpadno vodo in za izračun sušnega odtoka pri dimenzioniranju zbiralnikov mešanega sistema. Količina sušnega odtoka se izračuna ob upoštevanju predvidenega števila uporabnikov in normirane porabe vode v višini 150 l/os/dan za prebivalce in 50 l/os/dan za zaposlene. Količina industrijske odpadne vode (odpadna voda v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo) se določi na podlagi merjenih pretokov ali ocenjenih vrednosti glede na posebnosti proizvodnje. Količina tuje vode (infiltracija) se oceni in znaša med 0% in 100% sušnega odtoka ali kot specifična infiltracija zemljišča med 0 in 0,15 l/s/ha. Urni maksimum za določitev sušnega odtoka je odvisen od števila prebivalcev in zaposlenih na obravnavanem območju, izražen v % dnevnega pretoka in navadno znaša 1/10–1/18 dnevne potrošnje vode glede na velikost območja. Pri hidravličnem dimenzioniranju padavinske in mešane kanalizacije se mora upoštevati pogostnost nalivov glede na vrednosti iz tabele 1. Intenzivnost in trajanje naliva za posamezno območje se določi tako, da je trajanje naliva enako trajanju odtoka. Koefficient odtoka se določi glede na pozidavo, nagib in vrsto zemljišča. Upoštevati je treba zmanjšanje odtoka zaradi podaljšanja časa zbiranja (zakasnitve) ali akumulacijske sposobnosti kanalske mreže in objektov za zadrževanje odtoka. Kanalizacija mora biti načrtovana tako, da pri določenem nalivu ne poplavlja. Za določitev jakosti naliva se upošteva vrednosti gospodarsko enakovrednih nalivov za Ljubljano iz tabele 2. Padavinski odtok se določi na osnovi predvidene pogostosti nalivov in jakosti odtoka naliva (običajno 10 oziroma 15 minut) ter koefficienta odtoka, ki se ga določi glede na pozidavo, nagib in vrsto zemljišča za vsak posamezni kanalski odcep oziroma manjše območje.

Tabela 1: Upoštevane pogostosti pri zasnovi kanalskega omrežja in spremljajočih objektov (po standardu SIST EN 752-2)

Pogostost nalivov ¹ (1× v »n« letih)	Kraj	Pogostost poplav (1× v »n« letih)
1 v 1	Podeželje	1 v 10
1 v 2	Stanovanjska območja	1 v 20
1 v 2 1 v 5	Mestni centri, industrijska in obrtna območja: - s preskusom poplavljanja - brez preskusa poplavljanja	1 v 30
1 v 10	Podzemni prometni objekti Podvozi	1 v 50

¹ Pri nalivih ne sme priti do preobremenitve

Tabela 2: Upoštevanje jakosti nalivov pri zasnovi kanalskega omrežja in spremljajočih objektov

Pogostost naliva	Meteorološka postaja Ljubljana											
	Jakost odtoka nalivov l/s/ha, trajanja min											
	5	10	15	20	30	60	90	120	180	300	420	600
0,1	590,6	383,3	281,2	225,6	165,6	97,2	71,4	57,4	42,1	31,4	28,2	25,1
0,2	528,6	333,3	296,2	198,6	146,7	87,4	64,5	52	38,4	28	24	20,4
0,5	404,5	253,1	191,6	157,2	119,0	73,9	56	45,9	34,8	24,5	19,4	15,2
0,67	375	233,5	177	145,4	110,2	68,7	52,1	42,8	32,4	22,8	18,2	14,2
1	327,4	211,6	160,6	132,1	100,2	62,5	47,6	39	29,6	20,9	16,6	
2	259,3	173,2	131,8	108,6	82,7	51,9	39,5	32,5	24,8	17,6		
4	201,7	133,1	101,7	84,1	64,3	40,6	31	25,6	19,6			
6	164,9	109,2	84,2	70	54,0	34,4	26,7	21,2	15,1			

8. člen

(hitrosti odpadne vode v cevi)

Najmanjša dovoljena hitrost odpadne vode v kanalu je 0,3 m/s pri sušnem odtoku. Največja dovoljena hitrost odpadne vode je 3 m/s. Občasno je ta hitrost lahko tudi višja (do 6 m/s), če izbrani material cevi to omogoča brez poškodb njenega ostenja.

9. člen

(globine in padci cevi)

Cev za komunalno odpadno vodo mora omogočati priključitev odtokov iz pritličja bližnjih objektov in gravitacijsko odvajanje ter njena globina znaša praviloma 1,20 m, izjemoma lahko tudi manj. Cev za padavinsko odpadno vodo mora omogočati priključitev cestnih požiralnikov in dvorišč bližnjih objektov in praviloma znaša 0,80 m. Pri projektiranju je potrebno slediti naravnemu padcu terena. Najmanjši padci javne kanalizacije so določeni z upoštevanjem najmanjših dovoljenih hitrosti in morajo preprečevati odlaganje in zastajanje trdnih delcev. Če to ni mogoče, je treba predvideti ukrepe za stalno čiščenje in pogostejšo kontrolo kanalov, bodi si s čistilnimi prekucniki, priključitvijo padavinskih vod zadnje stavbe kanalskega odcepa oziroma manjšega območja, izjemoma v soglasju z upravljavcem z vzpostavitev rednega strojnega čiščenja, kar mora biti opredeljeno v projektni dokumentaciji.

Tabela 3: Priporočljivi padci cevi

DN (mm)	Padec (%)
200	3-100
250-300	2-50
400-500	1-30
550-1.000	0,5-30
>1.000	0,2-6

10. člen

(premeri cevi)

Premeri cevi javne kanalizacije (notranji premer cevi) se označujejo v mm (DN) in znašajo: 200, 250, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1100, 1200, 1400, 1800, 2100 in 2400. Premere cevi kanalizacije se določi na podlagi hidravličnih zahtev, pogojev glede vzdrževanja in najmanjše možnosti zamašitve. Najmanjši premer cevi javne komunalne kanalizacije znaša 200 mm. Najmanjši premer cevi javne padavinske kanalizacije znaša 200 mm. Najmanjši premer cevi tlačnih vodov iz črpališč javne kanalizacije znaša 80 mm. Ustreznost dimenzij cevi kanalizacije je treba dokazati s hidravličnim računom, upoštevati je potrebno pogoje glede vzdrževanja, tako, da je možnost zamašitve minimalna.

Za največje vrednosti polnitev se upoštevajo naslednje vrednosti:

- cevovod za odvajanje komunalne odpadne vode, do 50% polnitve cevi pri največjem sušnem odtoku,
- cevovod za odvajanje padavinske odpadne vode, do 70% polnitve cevi pri projektiranem nalivu,
- cevovod mešanega tipa, do 70% polnitve cevi pri projektiranem nalivu in največjem sušnem odtoku.

11. člen

(mehanski vplivi na cevi)

Kanalizacijske cevi morajo biti vgrajene po navodilih proizvajalcev tako, da so zaščitene pred mehanskimi vplivi kot so obtežbe, vibracije, posedanje tal. Kot komunalna infrastruktura se šteje za najgloblje vgrajeni komunalni vod, zato morajo biti cevi kanalizacije lokacijsko vgrajene po principu prioritete tako, da je v primeru okvare možen strojni izkop s strojem z orodjem za izkop s širino najmanj 30 cm. Na mestih, kjer zaradi objektivnih razlogov ni možna kasnejša intervencija z izkopom, morajo biti cevi kanalizacije položene v prehodnih kolektorjih ali kinetah ali v zaščitnih ceveh. Odločitev o obbetoniranju cevi mora izhajati s statične presoje.

Kanalizacijske cevi morajo zagotavljati ustrezno obodno togost, ki je odvisna od lokacije vgradnje in načina obremenitve, vendar ne sme biti manjša od SN 4 kN/m².

12. člen

(dostopnost in varovanje)

Objekti in naprave javnega kanalizacijskega omrežja morajo biti projektirani in izvedeni tako, da v normalnih pogojih ni možen pristop ali kakršnokoli delovanje nepooblaščenih oseb in živali. Način se določi v tehnični dokumentaciji.

13. člen

(vgrajeni materiali)

Elementi javne kanalizacije morajo biti iz atestiranih materialov, z možnostjo vgradnje na način, ki zagotavlja vodotesnost in varno rokovanje v času gradnje in v času obratovanja sistema.

Materiali, iz katerih so izdelani elementi kanala, vključno s tesnili, ki pridejo v stik z vodo, glede fizikalnih, kemijskih ali mikrobioloških lastnosti, ne smejo slabšati kakovosti odvedene vode.

Material, iz katerega so izdelane cevi in drugi elementi javne kanalizacije, se izbere glede na namen, statične obremenitve, hidravlične zahteve, sestavo tal, višino podtalnice, poplavno območje, pričakovano življenjsko dobo po veljavnih amortizacijskih stopnjah, abrazivnost, odpornost na mehanske, kemične in druge vplive (npr. pri čiščenju) ter možnost izdelave enostavnih naknadnih priključkov.

Pri novih kanalih ali obnovah je dovoljeno uporabiti naslednje materiale:

– za odvod komunalne odpadne vode in mešano kanalizacijo: polivinil klorid (PVC), polietilen (PE), polipropilen (PP), armirani poliester (GRP), nodularna litina (NL), keramika (KER), jeklo (JE), betonske (BET) ali armiranobetonske (AB) cevi.

Vgrajeni materiali javne kanalizacije (gradbeni proizvodi) morajo imeti pridobljene ustrezne listine o skladnosti, na podlagi harmoniziranih standardov ter morajo biti označeni z oznako CE. Uporabi se lahko tudi gradbene proizvode, za katere so tisti, ki so dali proizvod na trg (proizvajalci, uvozniki) pridobili slovensko tehnično soglasje (STS), ali gradbene proizvode, ki so skladni s slovenskimi tehničnimi predpisi in slovenskimi standardi. Vsi vgrajeni gradbeni proizvodi in ostali polizdelki, ki se vgrajujejo kot posamezni element javne kanalizacije, morajo vsebovati vtisnjene ali na drug način razvidne podatke, iz katerih je mogoče razbrati in slediti njihove značilnosti in pomembne informacije (material, serijsko številko, tip, saržo, različne piktograme).

Materiali, ki se uporabljajo pri gradnji kanalov morajo zadostiti pogojem iz naslednjih standardov:

- za vse rebraste cevi (PE HD, PP, PVC...) standard SIST EN 13476-3,
- za vse gladke cevi (PVC, PE...) standard SIST EN 13476-2,
- za revizijske jaške standard SIST EN 13598-2 in SIST EN 1401-1,
- materiali morajo zadostiti tudi zahtevam standarda EN ISO 9969 SN4, SN8 in SN16 (tlačna trdnost).

14. člen

(križanja)

Pri križanju kanalizacije z drugimi podzemnimi vodi kanalizacija poteka horizontalno in brez vertikalnih lomov. Križanja morajo potekati pravokotno, izjemoma lahko znaša kot prečkanja osi kanalizacije in drugega podzemnega voda največ 45°.

Ker se mora pri gradnji kanalizacije zagotavljati padec, ima njena lega glede na druge komunalne instalacije prednost, zato se morajo drugi vodi prilagajati kanalizaciji. Praviloma kanalizacija poteka pod drugimi komunalnimi vodi.

15. člen

(vertikalni odmiki)

V primerih, ko novo načrtovani vodovod poteka pod kanalizacijo, mora biti vodovodna cev vgrajena v zaščitno cev, ustji zaščitne cevi pa morata biti odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije najmanj 3 m. V primeru možnosti nadzora drenirane vode sta ustji zaščitne cevi lahko odmaknjeni od zunanje stene cevi kanalizacije 0,8

m na vsako stran. V izjemnih primerih je lahko kanalizacija zaščiten s PVC folijo ali glinenim nabojem, vse po dogovoru z upravljavcem. Vertikalni odmik ne sme biti manjši od 0,4 m.

V primeru, ko novo načrtovani vodovod poteka nad kanalizacijo, na vodoprepustnem zemljišču, mora biti vodovod vgrajen v zaščitni cevi, ustji zaščitne cevi pa odmaknjeni od zunanje stene kanalizacije najmanj 2 m. Vertikalni odmik ne sme biti manjši od 0,4 m.

V izjemnih primerih, predvsem pri rekonstrukcijah obstoječih komunalnih vodov se lahko zaradi različnih okoliščin določi tudi drugačen vertikalni odmik, za katerega mora biti pridobljeno soglasje upravljavca drugega komunalnega voda.

16. člen

(horizontalni odmiki in varovalni pas)

Odmik od spodnjega roba podzemnih temeljev ali podzemnih objektov ne sme biti manjši od 1,5 m, merjeno po horizontalni kateti pravokotnega trikotnika, ki ima začetek 30 cm pod dnom kanala v osi kanala in oklepa z diagonalo, ki se konča na robu temelja ali objekta, kot 35°.

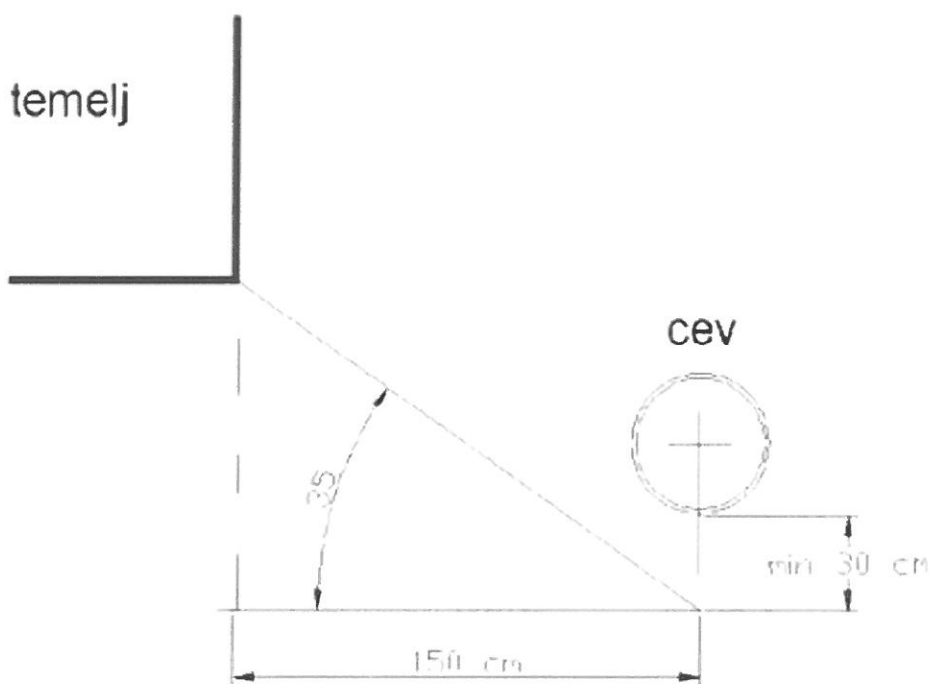

Tabela 4: Najmanjši horizontalni odmik od ostalih podzemnih vodov

Komunalni vod	Globina komunalnega voda v odvisnosti od kanala	Odmik
Plinovodi, elektrovedi, vodi javne razsvetljava, telekomunikacijski vodi	Večja ali enaka	50 cm
Toplovod	Večji ali enak	50 cm
Vodovod	Manjša ali enaka (fekalni in mešani kanal)	100 cm
Vodovod	Večja ali enaka (padavinska kanalizacija)	50 cm

Plinovodi, elektrovodi, vodi javne razsvetljave, telekomunikacijski vodi	Manjša	100 cm
Toplovod	Manjša	50 cm

Horizontalni odmiki so v posebnih primerih in v soglasju z upravljavci posameznih komunalnih vodov lahko tudi drugačni, vendar ne manjši, kot jih določa standard SIST EN 805 in sicer:

- horizontalni odmik od podzemnih temeljev in podobnih naprav ne sme biti manjši od 0,4 m,
- horizontalni odmik od obstoječih (drugih) podzemnih napeljav ne sme biti manjši od 0,4 m,
- v izjemnih primerih, ko je gostota podzemnih komunalnih vodov velika, odmiki ne smejo biti manjši od 0,2 m, v tem primeru je potrebno med izkopom zagotoviti stabilnost prisotnih naprav in podzemnih napeljav, s strani upravljavca komunalnega voda pa je potrebno pridobiti soglasje.

Pri načrtovanju objektov in stavb je potrebno upoštevati varovalni pas javnega kanalizacijskega omrežja, ki znaša 3 m, merjeno od osi voda, če drug predpis ne določa drugače.

17. člen

(prečkanja)

Nadzemno prečkanje se lahko izvede po samostojni nosilni ali po mostni konstrukciji. Cevovod kanalizacije je lahko vidno obešen na mostno konstrukcijo, lahko pa je vgrajen v kineti. V obeh primerih je treba upoštevati dilatacije mostne konstrukcije in kanala ter temu primerno izbrati način pritrditve kanala, kompenzacijo dilatacij ter toplotno izolacijo cevovodov z zaščito pred UV žarki.

Pri prečkanju vodotoka, železnice in ceste mora biti prečkanje izvedeno v skladu z zahtevami posameznega soglasodajalca. Pred in za prečkanjem vodotoka morata biti načrtovana revizijska jaška za čiščenje cevi.

Na poplavnih območjih morajo biti pokrovi revizijskih jaškov vodotesni, na razdalji največ 150 metrov mora biti pokrov dvignjen nad koto poplav in izveden s prezračevalnimi odprtini.

Prečkanje železnice mora biti izvedeno v zaščitni cevi, pri čemer morata biti ustji zaščitne cevi izven gradbenega nasipa železniškega tira in se na obeh koncih zaključiti v revizijskem jašku. V primeru jeklenih cevovodov je potrebno predvideti zaščito proti blodečim električnim tokovom. Upoštevati je potrebno zahteve soglasodajalca.

Podzemno prečkanje krajevnih, lokalnih in regionalnih cest se praviloma izvaja brez uporabe zaščitnih cevi, če je kanal vgrajen v globini, ki jo predpisuje proizvajalec cevi in upravljavec javne ceste. Podzemno prečkanje avtocest se izvaja enako kot podzemno prečkanje železnic. Upoštevati je potrebno zahteve soglasodajalcev.

III. OBJEKTI NA KANALIZACIJSKEM OMREŽJU, NJIHOVA FUNKCIJA IN UPORABA

18. člen

(osnovni namen)

Objekti na kanalizacijskem omrežju so namenjeni zagotovitvi nemotene uporabe, pravnega delovanja, nadzora, čiščenja in vzdrževanje pri odvajanju odpadnih vod ter zagotovitvi ustreznega čiščenja odpadnih vod na čistilni napravi.

19. člen

(revizijski jaški, njihovi pokrovi in lestve)

Revizijski jaški (RJ) so objekti, ki služijo čiščenju kanalov in spremembam smeri cevi ter preseka cevi. Umeščeni morajo biti na pločnikih ali bankinah, v primeru, da umestitev na teh površinah ni mogoče, pa na sredini cestišča oziroma voznega pasu. Vgrajujejo se na mestih, kjer se menja vzdolžni naklon, smer, profil kanala in kjer se združujeta dva ali več kanalov. Medsebojna razdalja med dvema RJ je praviloma 100 × DN kanalizacijske cevi in ne sme biti večja od 50m.

Svetli premer jaška do globine 2,0 m je najmanj 80 cm, pri večji globini pa 100 cm. Za priključitev hišnih priključkov in drugih kanalov mora dno jaška imeti izdelane koritnice (mulde).

V primeru, ko je višinska razlika med koto vtočnega in iztočnega kanala večja od 0,5 m, se izvede prepadni oziroma kaskadni RJ s suhim izlivom ali se vgradi vrtnični jašek. V kaskadnem RJ se izvede stopnja iz kolena, ravnega dela cevi in odcepnega kosa. Stopnja se izvede iz istega materiala ali iz materiala z boljšimi lastnostmi, kot je osnovni kanal. V primeru, ko hitrosti odpadne vode v kanalu prekoračijo 6 m/s, je na vertikalnih lomih treba izvesti umirjevalne elemente. Z umirjevalnimi elementi se zmanjša energija curka na stene RJ.

Zagotovljena mora biti enostavnost priključevanja cevi in zagotovljena vodotesnost spojev.

Pokrovi jaškov javne kanalizacije, vgrajeni v povozne površine, morajo biti litoželezni, okrogle oblike premera 60 cm, protihrupne izvedbe. V nepovoznih površinah je dovoljena vgradnja kvadratnih pokrovov dimenzije 60 × 60 cm. Nosilnost pokrovov in vrsta materiala je pogojena z namembnostjo in lego kanala v prostoru. Okvir betona mora biti vdolan v armiranobetonski venec debeline minimalno 20 cm, ki ne sme obremenjevati jaška. Pokrovi na gramoznih ali peščenih površinah morajo biti zaščiteni pred vsipom materiala z okolice v jašek. Na kanalizacijskem omrežju mora biti nameščeno tolikšno število pokrovov, da je omogočeno ustrezno prezračevanje kanalizacije. Pokrovi jaškov morajo po gradnji ostati vidni. Izjeme so možne samo pod posebnimi pogoji, ki jih v obliki soglasja izda upravljavec javne kanalizacije. Pokrovi jaškov morajo biti izvedeni skladno s standardom EN 124.

Vstopne lestve iz nerjavečega jekla je treba vgraditi v RJ na kanalih prereza več kot 1400 mm. Pri združevanju kanalov s premerom nad DN 400 morata kanala na vtoku oklepiti kot, ki je enak ali manjši od 45°, pri kanalih manjšega premera pa je izvedena priključitev pod kotom v loku v koritnici. V RJ na javnem kanalizacijskem omrežju preseka nad DN 500 niso dopustne priključitve hišnih priključkov.

20. člen

(razbremenilniki in zadrževalni bazeni)

Razbremenilniki so objekti zgrajeni na mešani ali padavinski kanalizaciji, ki služijo razbremenjevanju kanalizacijskega omrežja ob močnejšem dežju. Potrebno jih je dimenzionirati na osnovi ustreznih predpisov in smernic (ATV-A 128). Projektirani morajo biti tako, da zagotavljajo odvod prvega onesnaženega vala do čistilne naprave.

Zadrževalni bazeni so objekti, zgrajeni na mešani ali padavinski kanalizaciji, za izravnavanje sunkovitih in povečanih odtokov odpadne vode neposredno v vode, čistilno napravo ali v javno kanalizacijsko omrežje. Služijo zmanjševanju premerov dolvodnih kanalskih cevi in objektov, ter začasnemu zadrževanju prvega čistilnega vala odpadne vode. Bazene je potrebno dimenzionirati na osnovi ustreznih predpisov in smernic (ATV-A 128 ali DWA-A 117). Pri projektiranju je potrebno upoštevati predvsem dotok, dušeni iztok, prelivni iztok in način čiščenja bazena. Zagotoviti je potrebno ustrezno spiranje bazena s prekucniki.

Praviloma se razbremenilnik in zadrževalni bazen izvedeta kot skupni kombinirani objekt.

Na razbremenilno zadrževalni bazen je glede na obremenitev in vsebnost odpadne vode potrebno vgraditi tudi zapornice, rešetke, grablje, naprave za izmet odpadkov, regulacijske prelivne stene in njim primerne inštalacije ter predvideti in projektno obdelati njihov način čiščenja. V takšnih primerih je treba objekt oskrbeti z nizkonapetostnim električnim priključkom z možnostjo rezervnega napajanja iz mobilnega agregata. Poleg osnovnega krmilja na samem objektu se lahko zagotovi tudi prenos signalizacij, meritev in alarmov. Načrtovan sistem mora biti usklajen z sistemom upravljavca javnega kanalizacijskega omrežja. Zagotoviti je potrebno tudi ustrezno zunanjo ureditev, ki zagotavlja varnost ljudi in živali, dostopne in parkirne poti za vzdrževanje s specialnimi vozili in čiščenje ter v primeru izmeta odpadkov urediti tudi ustrezna mesta in način izmeta ter prevzema teh odpadkov.

21. člen

(črpališča)

Črpališča so objekti in naprave za črpanje odpadne vode na višji nivo. Lahko so mokre ali suhe izvedbe. Gradijo se tam, kjer ni mogoč ali ekonomsko upravičen gravitacijski odvod. Urejen mora biti dostop s specialnimi vozili do črpališča. Črpališča morajo imeti urejeno prezračevanje in biti ograjena. Električna omarica z instrumenti in opremo za kontrolo napajanja objekta je locirana v neposredni bližini objekta po zahtevah distributerja električne energije.

Zagotoviti je potrebno ukrepe, ki preprečujejo nabiranje vlage v električni omarici. Črpališča morajo biti izvedena tako, da se v primeru izpada električne energije ali okvare zagotovi delovanje črpališča s premičnim agregatom.

Izdelano mora biti kot vodotesen objekt s preprečenim vdorom tuje vode. Poleg osnovnega krmilja na samem objektu se lahko zagotovi tudi prenos signalizacij, meritev in alarmov. Načrtovan sistem mora biti usklajen s sistemom upravljavca javnega kanalizacijskega omrežja.

Zmogljivost črpalk se določi na osnovi maksimalnega dotoka v črpališče. Črpališče mora imeti vsaj dve črpalki, ki morata biti dimenzionirani tako, da ena črpalka lahko prečrpa vse odtočne količine. Delovanje črpalk v črpališču je izmenično, istočasno delujeta le v izjemnih primerih. Določiti je potrebno maksimalno dopustno hitrost v tlačnem vodu glede na nestacionarne tokove (vodni udar), ki bodo nastajali v njem. V primeru, da je dolžina tlačnega voda več kot 50 m, je potrebno vgraditi čistilni kos. Upoštevati je potrebno tlačna nihanja v tlačnem vodu zaradi vklopa in izklopa črpalk. Najmanjša notranja dimenzija tlačnega voda je 80 mm. Najmanjša temenska globina tlačnega voda je 0,8 m.

Za mokra črpališča velja še:

V črpališčih se za meritev nivoja uporabi ultrazvočne sonde ali druga ustrežnejša oprema. Imeti morajo prostornino vsaj za 4 ure akumulacije po prejemu obvestila o napaki.

Črpalke morata biti montirani na nerjavečem vodilu. Čas akumuliranja med vklopoma črpalke je največ 2 uri. Delovni volumen črpalnega jaška mora biti takšen, da je število vklopov črpalk v skladu z njihovimi karakteristikami. Potrebno jih je dimenzionirati na osnovi ustreznih predpisov in smernic (ATV-A 134).

Črpalke morajo biti krmiljene preko frekvenčnega pretvornika, ki poleg nastavljive frekvence delovanje motorja zagotavlja tudi njegov mehki zagon in izklop.

22. člen

(podtlačno kanalizacijsko omrežje)

Podtlačno kanalizacijsko omrežje je sistem objektov in naprav namenjeno odvodu komunalne odpadne vode.

Tak sistem kanalizacije se uporablja na področjih z ne zadostnim naravnim padcem terena, ki bi lahko tehnično in ekonomsko opravičil gradnjo klasične težnostne kanalizacije. Praviloma sistem podtlačnega kanalizacijskega omrežja pokriva zaključeno oskrbovalno območje, kjer je potrebna podtlačna postaja.

Podtlačna postaja je objekt, ki s pomočjo podtlačnih črpalk vzpostavlja podtlak v celotnem omrežju. Sistem mora delovati popolno avtomatizirano, z odpiranjem in zapiranjem podtlačnih ventilov nameščenih v podtlačnem jašku, preko katerega se voda črpa (srka) v podtlačno posodo nameščeno v podtlačni postaji, iz nje pa preko tlačnih črpalk na čistilno napravo ali kanalizacijsko omrežje. Podtlačna postaja mora imeti nizkonapetostni električni priključek z možnostjo rezervnega napajanja iz mobilnega agregata.

Podtlačni jašek je del javne infrastrukture in je nameščen kot stičišče med javno podtlačno kanalizacijo in internim težnostnim oziroma tlačnim kanalizacijskim priključkom. V zgornjem delu jaška se nahaja podtlačni ventil z vsemi potrebnimi sestavnimi deli, v spodnjem delu pa jašek sestavlja ustrezna poglobitev skladno s standardom EN 1091. Priključki na jašek se izvedejo izven območja podtlačnih cevi, običajno do štirje priključki na jašek. Običajno je priključek na globini 150 cm, izjemoma na globini do 200 cm. Jašek mora imeti vzpostavljeno signalizacijo za spremljanje njegovega delovanja in v jašku mora biti na dovodu vgrajen ročni zaporni zasun.

Za podtlačne cevovode se uporablja PE cevi, nazivne tlačne obremenitve 10 barov, ki se jih vari z elektro varilnimi spojkami. Premeri cevi se določijo na podlagi skupne prostornine omrežja, pretočnih količin, geodetskih višinskih razlik in hidravličnih izgub. Pri zadostnem padcu terena se cevi v vzdolžnem profilu polagajo vzporedno s padcem terena, plitvo izven cone zmrzovanja. Pri nezadostnem vzdolžnem padcu ali protipadcu terena se cevi v smeri odtoka vgrajujejo z minimalnim vzdolžnim padcem, običajno 0,2%. Upošteva se polaganje v tako imenovanem žagastem profilu z višinskimi skoki. Hitrost vode v sistemu mora zagotoviti onemogočanje izločanja in zastajanja usedlin v omrežju, običajno hitrost ne sme biti večja od 6m/s.

Spremljanje in delovanje celotnega podtlačnega kanalizacijskega omrežja se zagotovi z vzpostavitvijo centralnega nadzornega sistema, ki se ga opredeli v tehnični dokumentaciji in mora biti usklajen z upravljavcem sistema.

Običajno se podtlačno kanalizacijsko omrežje načrtuje kot sistem določenega proizvajalca podtlačne tehnike.

23. člen

(čistilni prekucniki)

Čistilni prekucniki so objekti za samodejno izpiranje cevovodov na kanalizacijskem omrežju v primerih, kadar se kanalizacijsko omrežje zaradi hitrosti, ki so manjše od 0,3 m/s, samo po sebi ne izpira dovolj. Delovanje jaška s prekucnikom mora omogočiti, da v kanalu pride večkrat na dan do kratkotrajnih čistilnih pretokov s hitrostjo, višjo od 0,7 m/s. Objekt, v katerega je postavljen prekucnik, mora prenesti vse predvidene obtežbe (zemeljski pritisk,

prometna obtežba, hidrostatični pritisk in drugo) in mora biti vodotesen. Imeti mora vstopno odprtino pokrito s primernim pokrovom. Tla v objektu morajo biti nagnjena proti vtoku v kanal, ki se izpira. V objekt se namesti posoda-prekucnik. Prekucnik je posoda iz nerjaveče debelejšje pločevine, ki se vseskozi polni in prazni. Praviloma se polni z odpadno vodo, kjer to ni mogoče pa z vodo iz vodovoda. Princip delovanja je zasnovan na spremembi težišča polne posode glede na težišče prazne. Pri polni posodi se skupno težišče posode in akumulirane vode postavi v točko, v kateri je omogočena prevrnitev posode. Močan vodni tok izplakne usedline v kanalu. Tečajji prekucnika morajo biti iz primerne materiala, ki v odpadni vodi ne oksidira.

24. člen

(peskolov)

Peskolovi so objekti za preprečevanje vnašanja peska in drugih hitro usedljivih snovi v kanalizacijsko omrežje. Vgrajeni morajo biti tudi na vtoku v objekte (črpališča, razbremenilniki, čistilne naprave) na mešanem ali padavinskem sistemu kanalizacije kot samostojne enote ali v kombinaciji z izločevalniki lahkih tekočin ali maščob. Dimenzionirajo se tako, da izločajo hitro usedljive snovi pri največjem možnem pretoku. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja usedlin.

25. člen

(lovilci lahkih tekočin oz. lovilniki olj)

Lovilci lahkih tekočin so objekti za izločanje lahkih tekočin s specifično težo, manjšo od 0,95 kg/l, ki jih po predpisih ni dovoljeno spuščati v kanalizacijo in v padavinsko kanalizacijsko omrežje. Vgrajujejo se pred izpustom v vodonosnik, če se odvaja padavinska odpadna voda s površin, kjer obstaja možnost razlitja lahkih tekočin. Vgrajujejo se tudi v interno kanalizacijsko omrežje pred priključkom na mešano ali ločeno kanalizacijsko omrežje. Izdelani in dimenzionirani morajo biti v skladu s standardom SIST EN 858. Biti morajo dostopni za vzdrževanje in morajo imeti predviden način odstranjevanja izločenih lahkih tekočin. Če so vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi uporabnik, mora biti omogočen nadzor upravljavca javnega sistema. Vgradnja lovilcev lahkih tekočin je obvezna na območjih varstvenih pasovih vodnih virov in na območjih, ki imajo zaradi odvoda odpadnih voda iz garaž, pralnih ploščadi ter parkirišč za tovorna vozila in avtobuse v ponikalnico, vpliv na površinske oziroma podzemne vode.

26. člen

(lovilci maščob oz. ločevalniki maščob)

Lovilniki maščob so naprave za lovljenje in izločanje maščob rastlinskega in živalskega izvora, ki jih ni dovoljeno odvajati v javno kanalizacijo. Izdelani morajo biti po veljavnih standardih SIST EN 1825. Če so vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih uporabnik vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja izvajalec javne službe. Lovilniki maščob, ki se vgrajujejo kot prefabricirani izdelki, morajo imeti certifikat o ustreznosti. Uporabnik mora imeti izdelan poslovnik za lovilnik maščob, voditi mora evidenco predaje maščob pooblaščenemu prevzemniku.

27. člen

(komunalne čistilne naprave)

KČN in MKČN so objekti z napravami za čiščenje odpadne vode, ki morajo zadostiti določilom področnih predpisov.

MKČN so naprave za čiščenje komunalne odpadne vode z zmogljivostjo čiščenja, manjšo od 2000 PE, v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav.

MKČN mora biti postavljena na takšnem mestu, da lahko izvajalec javne službe s specialnim vozilom do nje dostopa in nemoteno prazni njeno vsebino. Od stojnega mesta vozila ne sme biti oddaljena več kot 30 metrov.

28. člen

(kanalizacijski priključki)

Kanalizacijski priključek je del interne kanalizacije, ki je investicija lastnika objekta, je v njegovi lasti in je namenjen odvajanju odpadne vode iz objekta do javnega kanalizacijskega omrežja. Poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijo do zunanje stene stavbe. Vsebuje priključni spoj na javni cevovod kanalizacije. Priključni spoj priključne cevi na interno kanalizacijo se praviloma izvede v R.J. Izjemoma se lahko priključni spoj na cevovod javne kanalizacije izvede tudi z vtočnim fazonskim kosom pod kotom 45° v smeri toka vode v javnem kanalu, in sicer praviloma nad nivoletno gladino največjega pretoka v javnem kanalu. Kanalizacijski priključek mora

imeti ustrezno odzračevanje, bodi si preko vertikalne interne hišne inštalacije ali z za to namenjenim zračnikom na kanalizacijskem priključku.

Del kanalizacijskega priključka je tudi zunanji interni revizijski jašek. RJ na kanalizacijskih priključkih do globine dna priključne cevi 1,30 m pod zemljiščem so lahko notranjega premera 600 mm, globlji jaški pa morajo biti notranjega premera 800 - 1000 mm. Najmanjši presek kanalizacijskega priključka je DN 160. Priporočljiv najmanjši padec kanalizacijskega priključka je 1 %.

V primeru, da razmere ne omogočajo izvedbe priporočljivega najmanjšega padca, se lahko padci nivelet kanalizacijskih priključkov določajo po naslednji metodologiji:

Padci nivelet kanalizacijskih priključkov ne smejo biti večji od 5%. Pri večjih padcih se izvedejo višinske stopnje (kaskade).

Odvod komunalnih odpadnih voda se lahko izvede neposredno (težnostno), če je kota dna etaže iz katere se odvaja komunalna odpadna voda uporabnika, v kateri so ali bodo nameščeni sanitarni elementi, najmanj 10 cm nad koto pokrova bližjih RJ na javnem kanalu.

Če je kota dna etaže iz katere se odvaja komunalna odpadna voda uporabnika, v kateri so ali bodo nameščeni sanitarni elementi, nižja od kote pokrova najbližjega RJ na javnem kanalu, povišane za 10 cm, se odpadne vode iz više ležečih prostorov ali objektov prek interne kanalizacije vodijo ločeno do zunanjega RJ na kanalizacijskem priključku. Iz nižjih prostorov pa se ločeno odvaja komunalne odpadne vode preko ustrezno dimenzioniranega internega črpališča do istega zunanjega RJ. Odsek tlačnega voda iz internega črpališča mora potekati višje od kote pokrova najbližjega RJ na javnem kanalu. Če to ni možno, mora biti v tlačni vod vgrajena nepovratna zaklopka z vsaj dvema med seboj neodvisnima zaporama, pri čemer mora zapirati ena zapora samodejno pri zaježitvah (povratna loputa), drugo zaporo pa je možno nadzorovano odpreti oziroma zapreti. Izjemoma je pri ločenih sistemih javne kanalizacije možna neposredna priključitev odvoda komunalnih odpadnih voda iz nižjih prostorov, katerih kota tal je do 50 cm pod koto pokrova najbližjega RJ na javnem kanalu – kota temena javnega kanala na tem mestu pa je najmanj 80 cm pod koto tal etaže iz katere se odvaja komunalna odpadna z uporabo nepovratnih zaklopk, kot je to navedeno v prejšnjem odstavku. Tovrstne rešitve se lahko predvidijo in izvedejo le v zasebnih stavbah, kjer je to v osebni interesu lastnika stavbe.

Kanalizacijski priključek se lahko izjemoma izvede kot skupinski kanalizacijski priključek, s čimer mora soglašati upravljavec.

Če je zaradi potreb uporabnika in vrste javne kanalizacije možno izvesti odvod komunalnih in tudi padavinskih odpadnih voda, se interna kanalizacija za komunalne in padavinske odpadne vode obvezno izvede ločeno, tako da se združita v zadnjem revizijskem jašku pred priključitvijo na javni kanal.

Kanalizacijski priključek pri novogradnji se mora izvesti po projektni dokumentaciji in ob upoštevanju projektnih pogojev in soglasja k priključitvi. Pri obstoječih objektih se kanalizacijski priključek izvede skladno s projektnimi pogoji, soglasjem ali podanimi navodili s strani upravljavca javnega kanalizacijskega sistema. Ob gradnji, pred zasutjem kanalizacijskega priključka upravljavec izvede pregled in napiše zapisnik o prevzemu oz. poda zahtevek za odpravo pomanjkljivosti z razumnim rokom, ki ne sme biti daljši od treh mesecev. Po prejemu pisne izjave zasebnega investitorja o odpravi pomanjkljivosti, upravljavec izvede vnovični pregled in napiše zapisnik o prevzemu.

Pri načrtovanju trase javnega kanalizacijskega omrežja znotraj območja poselitve, kjer je predpisana izgradnja javne kanalizacije, je potrebno zagotoviti takšno gostoto javnega kanalizacijskega omrežja, da dolžina kanalizacijskega priključka pri težnostni izvedbi za obstoječe objekte ni daljša kot 75 m oziroma pri tlačni izvedbi praviloma ne daljša kot 100 m. V obeh primerih predstavlja strošek javne infrastrukture izvedba odcepa kanalizacijskega priključka ter dela priključne cevi do zunanjega roba ceste. Dolžina kanalizacijskega priključka pri načrtovanju gostote javnega omrežja se meri od osi javnega kanala do najbližjega zunanjega zidu stanovanjske stavbe.

S prevzemnim zapisnikom, ki ga napiše upravljavec javnega kanalizacijskega sistema, uporabnik prevzame vse nadalje stroške, povezane z obratovanjem in vzdrževanjem internega črpališča in preostalega dela kanalizacijskega priključka.

Na javni kanalizacijski sistem je potrebno priklopiti vse objekte znotraj opremljenih predpisanih poselitenih območij, v katerih zaradi bivanja ali zaradi primernosti za bivanje ali zaradi dejavnosti gospodarskega objekta nastaja odpadna voda.

29. člen

(greznice)

Obstoječe greznice so objekti za čiščenje komunalne odpadne vode iz stavb, kjer nastajajo komunalne odpadne vode in kjer ni na voljo javnega kanalizacijskega omrežja s MKČN ali KČN. Obstoječa greznica je greznica v skladu s predpisom, ki ureja emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav.

Nepretočna greznica je greznica iz predpisa, ki ureja emisije snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav in je zgrajena kot nepropusten zbiralnik (vodotesna) za komunalno odpadno vodo, iz katerega se odvaža komunalna odpadna voda v čiščenje oziroma obdelavo na komunalno čistilno napravo. Vsaka nepretočna greznica mora imeti ustrezno listino o njeni vodotesnosti, ki temelji na tipski certificirani napravi oz. na opravljenih meritvah s strani pooblaščenih institucij. Nepretočno greznico se lahko gradi na zakonsko predpisanih območjih (npr. vodovarstvena območja) in za objekte, ki niso stalno naseljeni (vikendi, gasilski domovi ipd.), v njih pa nastaja komunalna odpadna voda in je delovanje MKČN otežkočeno. Prostornina nepretočne greznice za tovrstne objekte mora biti v velikosti 3 m³ na stalno prijavljeno osebo, a ne manj kot 6 m³. Nepretočna greznica mora biti postavljena na takšnem mestu, da lahko izvajalec javne službe s specialnim vozilom do nje dostopa in nemoteno prazni njeno vsebino. Od stojnega mesta vozila ne sme biti oddaljena več kot 30 metrov.

IV. MERJENJA IN PRESKUSI

30. člen

(merjenje količin in onesnaženosti odpadne vode v cevovodu)

Količina odpadne vode se določi na podlagi količin odvzete pitne vode iz javnega ali zasebnega vodovoda ter količin odvzete pitne vode iz drugih virov pitne ali industrijske vode. Količina odpadne vode se lahko določi tudi na podlagi neposredne meritve odvedene vode v javno kanalizacijo na enega od predpisanih načinov iz tega pravilnika. Količina padavinske odpadne vode se določi na podlagi meritve prispevnih površin in podatkov o izdatnosti padavin, kot je predpisano v državnih predpisih.

Merjenje pretoka odpadne vode in parametrov onesnaženosti odpadnih voda iz virov onesnaževanja se lahko izvaja na stalnih merilnih mestih, nameščenih na vseh iztokih odpadnih voda pred vtokom v kanalizacijsko omrežje, na komunalnih čistilnih napravah, na vseh pomembnejših iztokih komunalnih odpadnih voda v odvodnik ter na mestih, ki so pomembne za določitev parametrov na samem kanalskem omrežju. Glede na količino industrijskih odpadnih voda in zmogljivosti čiščenja komunalne čistilne naprave so meritve lahko trajne ali občasne.

Merjenje pretoka odpadne vode se mora izvajati v skladu s standardi in tehničnimi predpisi.

Merilno mesto mora biti dovolj veliko, dostopno in opremljeno tako, da je meritve mogoče izvajati tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev oziroma skladno s predpisi.

31. člen

(preizkušanje kanalizacije)

Preizkusi in presoje kanalizacijskega omrežja obsegajo preizkuse tesnosti cevovodov in revizijskih jaškov z vodo po standardu SIST EN 1610 – poglavje 10 ali DIN 4033, preizkuse tesnosti cevovodov in revizijskih jaškov z zrakom po standardu SIST EN 1610 – preizkusni postopek LC, preizkus infiltracije, preizkus s pregledom pohodnih kanalov, pregled s TV kamero, določitev sušnega odtoka, nadzor dotokov v sistem, nadzor nad kakovostjo, količino in pogostostjo emisij na izpustnih mestih v odvodnik, nadzor nad strupenostjo in eksplozivnostjo plinov (mešanic plinov z zrakom) v sistemu, nadzor nad dotokom na čistilno napravo. Izbira vrste preizkusov in presoj je odvisna od stanja in starosti kanalizacije. Preizkus tesnosti se opravi na vsakem novozgrajenem, rekonstruiranem ali obnovljenem kanalu. Po opravljenem preizkusu tesnosti se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta nadzorni organ in vodja gradbišča. Zapisnik o uspešno opravljenem preizkusu tesnosti je sestavni del investicijsko-tehnične dokumentacije.

32. člen

(lastnosti komunalne odpadne vode)

Lastnosti industrijske odpadne vode, način meritve odvedenih količin in določitev faktorja onesnaženosti ter ceno posebne storitve opredelita izvajalec javne službe in uporabnik s posebno pogodbo. Kolikor pogodba ni sklenjena,

lahko izvajalec javne službe onemogoči uporabniku odvajanje industrijske odpadne vode v javno kanalizacijo. Za uporabnike s komunalno odpadno vodo se neposredno uporabljata odlok in pravilnik in se zato pogodbe ne sklepajo.

Parametri onesnaženja odpadne vode morajo ustrezati določilom uredbe o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja, ki določa najvišje dopustne koncentracije snovi, ki jih je dovoljeno izpustiti v javno kanalizacijo. Za posamezne industrijske onesnaževalce veljajo določila posebnih panožnih uredb in pravilnikov. V primeru, da odpadne vode na uporabnikovem priključku ne ustrezajo navedenim zahtevam, mora uporabnik s predhodnim čiščenjem, s spremembo tehnologije ali z drugimi ukrepi doseči izpolnjevanje kriterijev za zadostitev najvišjih dopustnih koncentracij za izpust v javno kanalizacijo.

V javno kanalizacijo je dovoljeno odvajati odpadno vodo samo v primeru, da ta ne vpliva škodljivo na naprave za odvajanje in čiščenje odpadne vode in na njihovo delovanje. Odpadna voda, ki se odvaja v javno kanalizacijo, sme vsebovati škodljive snovi le v mejnih koncentracijah, navedenih v državnih predpisih o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo. Za ostale snovi veljajo predpisi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja. Za dosego mejnih koncentracij se odpadne vode ne sme redčiti s čisto, hladilno ali drugo vodo. Odpadna voda ne sme imeti izrazito neprijetnega vonja za okolico. Odpadna voda iz infekcijskih oddelkov zdravstvenih ustanov mora biti pred odvodom v javno kanalizacijo dezinficirana.

33. člen

(ugotavljanje stopnje onesnaženosti odpadne vode)

Pri uporabnikih javne kanalizacije pri katerih pri uporabi vode zaradi opravljanja gospodarske dejavnosti nastaja industrijska odpadna voda se ugotavlja faktor onesnaženosti industrijske odpadne vode. Faktor onesnaženosti je razmerje med onesnaženostjo odpadne vode uporabnika in onesnaženostjo komunalne odpadne vode.

Za izračun faktorja onesnaženosti se uporablja interna metodologija izvajalca javne službe.

V. TEHNIČNI PREGLED IN PREVZEM V UPRAVLJANJE

34. člen

(nadzor)

Nadzor nad gradnjo kanalizacijskega omrežja ali kanalizacijskega priključka izvaja v okviru gradnje nadzornik investitorja. Upravljevec kanalizacije lahko izvaja dodatni nadzor.

35. člen

(tehnični pregled)

Tehnični pregled je preverjanje izpolnitve zahtev upravljavca, danih s soglasji in pogoji na podlagi tega pravilnika in ga opravi pooblaščen predstavnik na ogledu, razpisanem s strani upravnega organa.

36. člen

(prevzem v upravljanje)

Upravljevec prevzame v upravljanje samo tisto omrežje in objekte na omrežju, za katere so pridobljene služnostne pravice, veljavno upravno dovoljenje, projektno tehnična dokumentacija in izvedbena dokumentacija, kataster gospodarske javne infrastrukture, meritve in druga s predpisi zahtevana dokumentacija ter je zagotovljeno pokrivanje stroškov obratovanja, vzdrževanja in reprodukcije. O prevzemu v upravljanje se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predstavnik investitorja in upravljavca.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

37. člen

(veljavnost pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Z uveljavitvijo tega pravilnika preneha veljati Tehnični pravilnik o objektih in napravah za odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda na območju Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 122/08), ki ga sprejel Občinski svet Občine Grosuplje na 20. seji dne 29. 10. 2008.

Številka:
Grosuplje, dne _____ 2015

Občina Grosuplje
Župan

dr. Peter Verlič l.r.